

ORZECZENIE

Główniej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych

Sygn. akt BDF1.4800.48.2025

Warszawa, 10 lipca 2025 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	Członek GKO:	Wojciech Robaczyński (spr.)
Członkowie:	Członek GKO:	Robert Lizak
	Członek GKO:	Sławomir Franek
Protokolant:		Anna Jedlińska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych **Damiana Grzelki,**

po rozpoznaniu na rozprawie 10 lipca 2025 r. odwołania wniesionego przez Obwinionego (...), od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Gdańsku z 4 marca 2025 r., sygn. akt: KO.521.67.1.47.2024 (KO.0022-67-1-21/22), w zakresie, w którym Komisja uznała Obwinionego (...) - pełniącego w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Burmistrza Miasta (...), odpowiedzialnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 8 pkt 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych¹ polegającego na udzieleniu w dniu 3 września 2020 r. dotacji celowej w kwocie 25.000 zł Radzie Rodziców przy Szkole Podstawowej (...) na realizację zadania: „(...) modernizacji i remontu kompleksu rekreacyjno-sportowego przy SP (...)” z naruszeniem trybu i zasad udzielania dotacji poprzez zawarcie umowy z podmiotem nieuprawnionym do otrzymania dotacji od jednostki samorządu terytorialnego, czym naruszono art. 221 ust. 2 ustawy o finansach publicznych² w zw. z postanowieniami ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie³

oraz wymierzyła Obwinionemu karę upomnienia i obciążyła obowiązkiem uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania w wysokości 714,05 zł

orzeka

- 1. na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 2 uondfp uchyla zaskarżone orzeczenie w zakresie dotyczącym wymierzonej Obwinionemu kary upomnienia i na podstawie art. 36 ust. 1 uondfp odstępuje od wymierzenia kary;**

¹ Ustawa z dnia 17 grudnia 2004 roku o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 104 z późn. zm.) – zwana dalej uondfp

² Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530 z późn. zm.) – zwana dalej ufp

³ Ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1491 z późn. zm.)- zwana dalej udppiw

2. na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 1 uodfp w pozostałym zaskarżonym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie.

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

Uzasadnienie

Orzeczeniem z 4 marca 2025 r. (sygn. akt KO.521.67.1.47.2024, KO.0022-67-1-21/22) Regionalna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Gdańsku, zwana dalej „Komisją I instancji” lub „RKO”, uznała Pana (...) - Burmistrza Miasta (...), zwanego dalej „Obwinionym”, za odpowiedzialnego popełnienia zawinionego naruszenia dyscypliny finansów publicznych polegającego na udzieleniu 3 września 2020 r. dotacji celowej w kwocie 25.000 zł Radzie Rodziców przy Szkole Podstawowej (...) na realizację zadania: „(...) modernizacji i remontu kompleksu rekreacyjno-sportowego przy SP (...)” z naruszeniem trybu i zasad udzielania dotacji, poprzez zawarcie umowy z podmiotem nieuprawnionym do otrzymania dotacji od jednostki samorządu terytorialnego, czym naruszono art. 221 ust. 2 ufp w zw. z postanowieniami udppiw, co wyczerpało znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych określone w art. 8 pkt 1 uodfp.

Za przypisany czyn, na podstawie art. 31 ust. 1 pkt 1 uodfp, Komisja I instancji wymierzyła Obwinionemu karę upomnienia oraz na podstawie art. 167 ust. 1 uodfp zobowiązała go do zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kwoty 714,05 zł tytułem kosztów postępowania.

Tym samym orzeczeniem RKO uniewinniła Obwinionego od zarzutu popełnienia naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 5 ust. 1 pkt 2 uodfp. Ze względu na treść złożonego środka odwoławczego - na korzyść Obwinionego - przedmiotem rozpoznania Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych, zwanej dalej „Główną Komisją Orzekającą” lub „GKO”, w niniejszej sprawie było wyłącznie orzeczenie Komisji I instancji w zakresie czynu z art. 8 pkt 1 uodfp. W tym zakresie RKO przypisała odpowiedzialność dwukrotnie: w orzeczeniu z 28 lutego 2023 r. oraz – po uchyleniu tego orzeczenia przez organ odwoławczy i przekazaniu sprawy Komisji I instancji do ponownego rozpoznania – w orzeczeniu stanowiącym przedmiot rozpoznania w niniejszej sprawie, tj. w orzeczeniu z 4 marca 2025 r. Należy zaznaczyć, że Główna Komisja Orzekająca w orzeczeniu z 20 maja 2024 r. nie zakwestionowała ustaleń RKO w zakresie popełnienia przez Obwinionego czynu z art. 8 pkt 1 uodfp i przypisania mu odpowiedzialności w tym zakresie.

W toku dotychczasowego postępowania ustalono, że 10 lipca 2020 r. Rada Rodziców przy Szkole Podstawowej (...) złożyła do Urzędu Miasta (...) wnioski o dofinansowanie zadania: „(...)modernizacji i remontu kompleksu rekreacyjno-sportowego przy SP (...)”, w ramach realizacji (...) Programu (...) określonego w uchwale Nr (...) Rady Miasta (...) z dnia 21 stycznia 2010 r. w sprawie trybu postępowania o udzielenie dotacji podmiotom niezaliczonym do sektora finansów publicznych (...) w ramach (...) Programu (...). Miasto (...), reprezentowane przez Obwinionego, 3 września 2020 r. zawarło z Radą Rodziców przy Szkole Podstawowej (...) Umowę nr 1/2020, przedmiotem której było zlecenie wykonania zadania dotyczącego realizacji projektu zatytułowanego „(...)modernizacji i remontu kompleksu rekreacyjno-sportowego przy SP (...)”. Łączny koszt projektu wynosił 35 714,29 zł, a Burmistrz Miasta zobowiązał się w umowie zapewnić 25 000 zł na pokrycie kosztów wymienionych we wniosku o dotację. Środki w wysokości 25 000 zł w ramach realizacji przedmiotowej umowy Miasto (...) przekazało w dniu 10 września 2020 r. Rozliczenie zadania zostało złożone przez Radę Rodziców przy Szkole Podstawowej (...) w Urzędzie Miasta (...) w dniu 4 grudnia 2020 roku.

Komisja I instancji stwierdziła, że na podstawie art. 221 ust. 1 ufp podmioty niezaliczane do sektora finansów publicznych i nie działające w celu osiągnięcia zysku mogą otrzymywać z budżetu jednostki samorządu terytorialnego dotacje celowe na cele publiczne, związane z realizacją zadań tej jednostki, a także na dofinansowanie inwestycji związanych z realizacją tych zadań, zaś zgodnie z art. 221 ust. 2 ufp zlecenie zadania i udzielenie dotacji następuje zgodnie z przepisami ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, a jeżeli dotyczy ono innych zadań niż określone w tej ustawie - na podstawie umowy jednostki samorządu terytorialnego z podmiotem, o którym mowa w ust. 1.

RKO uznała, że działanie Obwinionego polegające na podpisaniu umowy w sprawie udzielania dotacji z Radą Rodziców, która nie miała zdolności do zawarcia umowy, wyczerpało znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych określone w art. 8 pkt 1 uonpdf. W ocenie Komisji I instancji: „(...) z żadnego przepisu Prawo oświatowe, nie wynika, że Radzie Rodziców przyznano zdolność prawną, nie mówiąc już o zdolności do czynności prawnej. Zdolność prawna to możliwość bycia podmiotem praw i obowiązków cywilnoprawnych, której to możliwości Rada Rodziców nie posiada. Nie budzi więc żadnej wątpliwości fakt, że Rada Rodziców, która nie ma osobowości prawnej, nie mogła być podmiotem otrzymującym dotację”. I następnie: „Jest to organ szkoły, który reprezentuje rodziców uczniów, ale nie jest odrębną organizacją, jest wewnętrznym społecznym organem szkoły. Kompetencje Rady ograniczają się wyłącznie do występowania z wnioskami oraz opiniami do dyrektora i innych organów szkoły lub placówki, organu prowadzącego szkołę lub placówkę oraz organu sprawującego nadzór pedagogiczny we wszystkich sprawach szkoły lub placówki. Stanowisko Komisji Orzekającej jest tożsame, w tym zakresie,

ze stanowiskiem zaprezentowanym przez GKO w orzeczeniu z dnia 20 maja 2024 r. Dlatego, biorąc powyższe pod uwagę, Komisja Orzekająca uznała, że zarzut sformułowany przez Rzecznika dotyczący udzielenia w dniu 3 września 2020 r. dotacji celowej w kwocie 25.000 zł. Radzie Rodziców przy Szkole Podstawowej (...) na realizację zadania: »(...)modernizacji i remontu kompleksu rekreacyjno-sportowego przy SP (...)« z naruszeniem trybu i zasad udzielania dotacji poprzez zawarcie umowy z podmiotem nieuprawnionym do otrzymania dotacji od jednostki samorządu terytorialnego, jest zasadny. Powyższe działanie naruszyło bowiem art. 221 ust. 2 ustawy o finansach publicznych w związku z postanowieniami ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie”.

Biorąc pod uwagę, że odpowiedzialność za czyn określony w art. 8 pkt 1 uodnfp ponosi osoba, która udzieliła dotacji z naruszeniem trybu i zasad jej udzielania, odpowiedzialność Komisja I instancji przypisała Obwinionemu, który poprzez podpisanie umowy jako Burmistrz Miasta (...) 3 września 2020 r. udzielił dotacji Radzie Rodziców Szkoły Podstawowej Nr (...). Zdaniem RKO Obwiniony nie dołożył staranności wymaganej od osoby odpowiedzialnej za prawidłowe udzielanie dotacji. Miał on możliwość prawidłowego zachowania się i uniknięcia naruszenia dyscypliny finansów publicznych w tym zakresie, prawidłowe zachowanie w tej sytuacji polegało bowiem na podpisaniu umowy dotacyjnej ze Szkołą Podstawową (...) (jako podmiotem uprawnionym), nie zaś Radą Rodziców tej Szkoły.

Komisja I instancji stwierdziła, że „Obwiniony stanowisko Wójta sprawuje od 2014 roku, co winno przełożyć się na więcej, niż podstawową wiedzę, w zakresie związanym z prawidłowymi obowiązkami jakie są jemu przypisane jako osobie udzielającej dotacji”. RKO zwróciła uwagę, że zgodnie z art. 126 ufp, dotacje są to podlegające szczególnym zasadom rozliczania środki m.in. z budżetu jednostek samorządu terytorialnego przeznaczone na podstawie ustawy o finansach publicznych, odrębnych ustaw lub umów międzynarodowych, na finansowanie lub dofinansowanie realizacji zadań publicznych, zaś szczególny charakter dotacji wymaga od dotującego bezwzględnego przestrzegania przepisów związanych z udzielaniem dotacji, do czego Obwiniony się nie zastosował, bowiem udzielił dotacji podmiotowi nieuprawnionemu do jej otrzymania. Komisja I instancji stwierdziła także, że wzięła także pod uwagę, że „fakt, iż Rada Rodziców jest organem, który nie posiada osobowości prawnej i nie może być podmiotem otrzymującym dotację jest prosty do ustalenia i nie wymaga nadmiernego zaangażowania czy specjalistycznej wiedzy”. RKO zważyła również, że udzielona kwota dotacji nie była znaczna oraz, że Obwiniony posiada pozytywną opinię o wykonywaniu obowiązków służbowych i nie był dotychczas karany za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

W świetle powyższego, RKO uznała, że stopień szkodliwości naruszenia dyscypliny finansów publicznych czynu polegającego na udzieleniu dotacji celowej Radzie Rodziców przy Szkole Podstawowej (...) z naruszeniem trybu i zasad udzielania dotacji nie był znaczny

i na podstawie art. 31 ust. 1 pkt 1 uodnfp wymierzyła Obwinionemu karę upomnienia, tj. najniższą z katalogu kar przewidzianych za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. W ocenie Komisji I instancji wymierzona kara jest adekwatna do stopnia zawinienia Obwinionego i spełni cele prewencyjne i dyscyplinujące oraz wywrze oczekiwany skutek zapobiegawczy i wychowawczy. RKO stwierdziła przy tym, że „nie znalazła w tym zakresie przypadków zasługujące na szczególne uwzględnienie pozwalające na odstąpienie od wymierzania kary”.

Komisja I instancji wskazała także, że z treści art. 221 ust. 2 ufp wynika, że zlecenie zadania i udzielenie dotacji, jeżeli ono dotyczy innych zadań niż określone w ustawie o działalności pożytku publicznego i wolontariacie, następuje na podstawie umowy jednostki samorządu terytorialnego z podmiotem niezaliczonym do sektora finansów publicznych i niedziałających w celu osiągnięcia zysku. Powyższy przepis wskazuje, że umowa powinna być zawarta przez podmioty zdolne do jej zawarcia. Wyżej wymieniony przepis stanowi, że organizacjami pozarządowymi są: niedziałające w celu osiągnięcia zysku osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną. Komisja nie zgodziła się ze stanowiskiem Obwinionego i jego obrońcy, którzy wskazywali, że osobowość prawną rady rodziców wynika z ustawy - Prawo oświatowe⁴. Komisja Orzekająca wskazała, że zgodnie z brzemieniem art. 83 ust. 1 upo rady rodziców działają w szkołach, które są jednostkami organizacyjnymi jednostek samorządu terytorialnego. W ocenie Komisji I instancji, z żadnego przepisu upo nie wynika, że radzie rodziców przyznano zdolność prawną, nie mówiąc już o zdolności do czynności prawnej. Przyznana radzie rodziców możliwość założenia rachunku bankowego, o którym mowa w art. 84 ust. 7 powołanej ustawy nie może być – zdaniem RKO - podstawą do przyjęcia, że jest to tożsame z przyznaniem zdolności prawnej. Według Komisji I instancji rada rodziców, jako wewnętrzny organ szkoły, nie może samodzielnie występować w obrocie prawnym, nie ma osobowości prawnej i nie jest samodzielną, odrębną od szkoły, jednostką organizacyjną.

Reasumując, rozpatrując sprawę w zakresie zarzutu udzielenia dotacji celowej Radzie Rodziców Szkoły Podstawowej (...) na realizację zadania: Miasteczko Ruchu Drogowego w ramach „(...)modernizacji i remontu kompleksu rekreacyjno–sportowego” Komisja I instancji uznała, że zawarcie umowy z Radą Rodziców Szkoły Podstawowej (...), która nie miała zdolności do jej zawarcia, na udzielenie jej dotacji celowej narusza art. 221 ust. 2 ufp w związku z postanowieniami ustawy art. 3 ust. 2 pkt 2 udppiw i wyczerpuje znamiona określone w art. 8 pkt 1 uodnfp.

RKO wskazała, że mając na uwadze art. 10 ust. 1 pkt 3 upo, który wskazuje, iż do zadań organu prowadzącego (Miasto (...)) należy prowadzenie remontów i zadań inwestycyjnych

---

⁴ Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (Dz. U. 2024 poz. 737 z późn. zm.) – zwana dalej upo

w placówkach oświatowych, a przy realizacji zadania: (...), Miasto winno przekazać Szkole Podstawowej Nr (...) środki w wysokości przyznanej dotacji, a Rada Rodziców wnieść udział w realizacji tego zadania w formie wykonania określonych prac. Dlatego też Komisja I instancji uznała, że zarzut sformułowany przez Rzecznika we wniosku z dnia 7 października 2022 r. za uzasadniony.

Główna Komisja Orzekająca zważyła, co następuje.

Orzeczenie Komisji I instancji w zaskarżonym zakresie, tj. w zakresie czynu z art. 8 pkt 1 uondfp, odpowiada prawu i powinno zostać utrzymane w mocy.

Należy podkreślić, że w orzeczeniu z 20 maja 2024 r. GKO - uchylając na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 3 uondfp orzeczenie RKO z 28 lutego 2023 r. w zaskarżonym zakresie i przekazując sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji – nie zakwestionowała stanowiska Komisji I Instancji co do popełnienia przez Obwinionego czynu z art. 8 pkt 1 uondfp i przypisania mu odpowiedzialności w tym zakresie. Pogląd GKO w tym zakresie, wyrażony w orzeczeniu z 20 maja 2024 r., był wiążący dla Komisji I instancji, zaś Główna Komisja Orzekająca w niniejszej sprawie pogląd ten w pełni podziela.

Główna Komisja Orzekająca podkreśliła, że z żadnego przepisu ustawy - Prawo oświatowe, na które powołuje się Obwiniony nie wynika, że radzie rodziców przyznano zdolność prawną, czy zdolność do czynności prawnej w zakresie pozyskania dotacji. Na gruncie prawa cywilnego zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych to cechy podmiotu praw i obowiązków cywilnoprawnych, tj. możliwość posiadania praw i obowiązków oraz dokonywania czynności prawnych, w tym zawierania umów. Jest to bez wątpienia ujęcie znacznie szersze od określonej w upo możliwości otwarcia rachunku bankowego. W tym kontekście rada rodziców jest zespołem osób działających w strukturze szkoły i jest powołana tylko dla usprawnienia realizacji zadań szkoły, mogąc występować wyłącznie w ramach ściśle określonych kompetencji wobec dyrektora szkoły. W ramach tych kompetencji nie mieści się zawieranie umów z podmiotami wyposażonymi w zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych. Stanowiska tego nie zmieniają co do zasady – podnoszone przez Obwinionego w toku postępowania oraz także przez obrońcę Obwinionego na rozprawie przed GKO 10 lipca 2025 r. – poglądy orzecznictwa na temat zakresu samodzielności rady rodziców. W niniejszej sprawie Główna Komisja Orzekająca w pełni zatem podziela stanowisko GKO wyrażone w orzeczeniu z 20 maja 2024 r., że zawarcie umowy z Radą Rodziców, która nie miała zdolności do zawarcia umowy o udzielenie dotacji, wyczerpuje znamiona opisane w art. 8 pkt 1 uondfp. Prawidłowo Komisja I instancji uznała, że doszło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych polegającego na udzieleniu 3 września 2020 r. dotacji celowej w kwocie 25.000 zł Radzie Rodziców przy Szkole Podstawowej (...) na realizację zadania: „(...)modernizacji i remontu kompleksu rekreacyjno-sportowego przy SP (...)” z naruszeniem trybu i zasad udzielania

dotacji poprzez zawarcie umowy z podmiotem nieuprawnionym do otrzymania dotacji od jednostki samorządu terytorialnego, czym naruszono art. 221 ust. 2 ufp w związku z przepisami udppiw, co w konsekwencji wyczerpało znamiona czynu określonego w art. 8 pkt 1 uondfp.

Prawidłowe jest także orzeczenie RKO w zakresie przypisania Obwinionemu odpowiedzialności za wskazany wyżej czyn. Zawarł on bowiem w imieniu gminy umowę z podmiotem nieuprawnionym do występowania w obrocie cywilnoprawnym w roli strony umowy o dotację. Działanie to należy ocenić po stronie Obwinionego jako zawinione. Zgodnie z art. 19 ust. 2 uondfp odpowiedzialność z tytułu naruszenia dyscypliny finansów publicznych ponosi osoba, której można przypisać winę w czasie popełnienia naruszenia, z tym że nie można przypisać winy, jeżeli naruszenia nie można było uniknąć mimo dołożenia staranności wymaganej od osoby odpowiedzialnej za wykonanie obowiązku. W tej sprawie naruszenia dyscypliny finansów publicznych można było uniknąć, powstrzymując się od zawarcia tej umowy. Stanowisko Komisji I instancji zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia powinno być zmodyfikowane jedynie w tym zakresie, że nie można powiedzieć, iż umowa o udzielenie dotacji powinna być zawarta nie z Radą Rodziców, a ze szkołą. Zastępca Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych na rozprawie przed GKO trafnie podniósł m.in., że „(...) szkoła, jako podmiot, jest jednostką budżetową i nie mogła być stroną umowy dotacji. Natomiast jeżeli to zadanie było w ramach budżetu obywatelskiego, to po prostu mogło być bezpośrednio zrealizowane jako wydatek Urzędu Miasta”.

Biorąc pod uwagę obowiązki nałożone przez ustawy na osoby odpowiedzialne za dysponowanie środkami publicznymi, ustaleń Komisji I instancji co do przypisania winy Obwinionemu nie przekreśla także stanowisko Obrońcy podnoszącego, że Obwiniony nie jest prawnikiem i działał na podstawie rad prawników zatrudnionych w urzędzie miasta. Jak już bowiem wyżej wskazano, stanowisko takie nie znajduje uzasadnienia w przepisach ustawy Prawo oświatowe co do zakresu zdolności występowania rad rodziców w obrocie prawnym. Należyta staranność wymagała uwzględnienia tego faktu przy podejmowaniu stosownych decyzji. Dla samego przypisania odpowiedzialności nie ma znaczenia podniesiona przez Obrońcę okoliczność, że Obwiniony nie działał z premedytacją, w zamiarze bezpośrednim. W konsekwencji należało zatem uznać, że odpowiedzialność we wskazanym wyżej zakresie powinna być Obwinionemu przypisana.

O ile okoliczności sprawy wskazują, że doszło do popełnienia czynu określonego w art. 8 pkt 1 uondfp (szkodliwego dla finansów publicznych w stopniu wyższym niż znikomy, bowiem naruszono podstawowe zasady dotyczące udzielania dotacji) oraz, że odpowiedzialność za ten czyn powinna być przypisana Obwinionemu, to jednak Główna Komisja Orzekająca stoi na stanowisku, że należy zmodyfikować orzeczenie Komisji I instancji w zakresie

orzeczonej kary. Nie ulega wątpliwości, że na gruncie upo toczy się, zarówno w literaturze, jak i orzecznictwie, dyskusja na temat właściwego usytuowania rad rodziców. Wyrażane są w tym zakresie różne poglądy, na co częściowo wskazał także obrońca Obwinionego na rozprawie przed GKO. Biorąc to pod uwagę oraz uwzględniając okoliczności popełnienia przypisanego Obwinionemu czynu, Główna Komisja Orzekająca postanowiła uchylić orzeczenie RKO w zakresie orzeczonej kary upomnienia i odstąpić od wymierzenia kary na podstawie art. 36 ust. 1 uondfp. W świetle tego bowiem przepisu, w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie można, biorąc pod uwagę m.in. rodzaj i okoliczności naruszenia dyscypliny finansów publicznych, wymierzyć karę łagodniejszego rodzaju, a nawet odstąpić od jej wymierzenia. Z taką właśnie sytuacją, zdaniem Głównej Komisji Orzekającej, mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie.

Biorąc powyższe pod uwagę, Główna Komisja Orzekająca orzekła, jak w sentencji.